

Зн чи, тая работа той ще трѣбва да я завещае на потомството си. И все пакъ, на небето нѣма по една звезда за всѣки човѣкъ, тѣй като броятъ на хората вече надминава 2 милиарда.

Но ученитѣ сж открили още и други нѣща за Млѣчния пжтъ. По неговитѣ разклонения, по по-голѣмата гжстота на звездитѣ на нѣкои мѣста и по различната имъ далечина тѣ сж разбрали, че ако го гледаме не въ тѣсната посока, както го гледаме сега, а насреща, откъмъ полюситѣ му, ще видимъ, че той има форма на една гигантска спирала отъ звезди, — нѣщо като огромнѣ звезденъ „охлювъ“. Това може лесно да се разбере отъ нашитѣ картинки. Млѣчниятъ пжтъ е единъ спираленъ купъ отъ звезди.

Астрономитѣ сж измѣрили и колко е голѣмъ този небесенъ „охлювъ“. Той е толкова грамаденъ, че не можемъ да го измѣримъ ни въ километри, ни въ милиони километри. Голѣмитѣ небесни пространства ги мѣримъ съ друга мѣрка, наречена свѣтлинна

година. Това е пжтътъ, който ще измине свѣтлинниятъ лжчъ, като пжтува изъ пространството цѣла една година. А свѣтлинниятъ лжчъ е най-бързото нѣщо въ свѣта — по-бързо отъ електрическиятъ токъ, съ който предаваме нашитѣ телеграми и телефонни разговори. За една секунда свѣтлината изминава 300,000 километра — значи, отива почти до Луната; за 8 минути идва до насъ свѣтлината отъ Слънцето (150 милиона км.), а за една година (31,536,000 секунди) тя изми-

Нашата звездна вселена прилича на грамаденъ „охлювъ“. Тя е една спирална мъглявость.